

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4443/2019
27.11.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Бранислава Босиљковића и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Високи савет судства, Привредни суд у Сремској Митровици, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Новом Саду, ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења о трошковима спора садржаног у пресуди Вишег суда у Сремској Митровици Гж рр 36/2019 од 03.07.2019. године, у седници одржаној 27.11.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења о трошковима спора садржаног у пресуди Вишег суда у Сремској Митровици Гж рр 36/2019 од 03.07.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења о трошковима спора садржаног у пресуди Вишег суда у Сремској Митровици Гж рр 36/2019 од 03.07.2019. године.

Образложење

Правноснажно је окончан спор о новчаном обештећењу тужиоца због повреде права на суђење у разумном року (пресудом Основног суда у Сремској Митровици Прр 20/19 од 03.04.2019. године, која је правноснажна пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Гж рр 36/2019 од 03.07.2019. године), којима је делимично усвојен захтев за новчано обештећење и одлучено о трошковима спора, тако што је решењем, садржаним у првостепеној пресуди, обавезан тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 9.566,94 динара, са законском затезном каматом од извршности до коначне исплате. Првостепено решење о трошковима спора је преиначено другостепеном пресудом тако што је жалба тужиоца делимично усвојена и тужиоцу на име трошкова парничног поступка досуђена накнада у укупном износу од 17.640,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до коначне исплате, док је за износ од 62.770,00 динара са законском затезном каматом, одбијен захтев за накнаду трошкова спора. Обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова жалбеног поступка исплати износ од 4.320,00 динара, док је за разлику, у износу од 10.080,00 динара, захтев тужиоца одбијен као неоснован.

Против решења о трошковима спора, садржаном у пресуди Вишег суда у Сремској Митровици Гж рр 36/2019 од 03.07.2019. године, тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и предложио да се о ревизији одлучује у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11... 55/2014), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Имајући у виду стање у спису Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији против решења о трошковима парничног поступка, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП. Наиме, правилна примена материјалног права о трошковима парничног поступка зависи од утврђених релевантних чињеница у сваком конкретном случају, тако да евентуално постојање другачије одлуке не би нужно указивало и на другачији правни став и примену овог института, већ само она која је од општег значаја за остваривање и заштиту људских права и обезбеђење стандарда правичног суђења. Из наведених разлога произлази да одлуке на које се ревидент позива нису меродавне за примену института посебне ревизије о трошковима спора.

Испитујући дозвољеност ревизије тужиоца, у смислу члана 410. став 2., у вези са чланом 420. став 6. и чланом 28. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима се само вредност главног дуга, док се према ставу 2. истог члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

Имајући ово у виду, као и да је у конкретном случају ревизија изјављена против другостепене одлуке којим је преиначена првостепена пресуда у делу одлуке о трошковима поступка, дакле против решења којим је одлучено о споредном тражењу тужилаца, које не чини његово главно потраживање, то је и ревизија недозвољена.

Без обзира што је одлука преиначена, у ком случају би по члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП ревизија била увек дозвољена, у овом случају ревизија није дозвољена, с обзиром да ревизија изјављена против решења о трошковима никада није дозвољена према врсти одлуке која се њом побија, сходно члану 403. у вези са чланом 28. став 1. и чланом 420. став 6. ЗПП.

На основу изнетог, применом чланова 404. став 2. и 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић